

ก

บรรณารักษ์

“หลาย ๆ ท่านที่เคยเขียนเอกสาร รายงาน หรือบทความทางวิชาการ ต้องเคยได้ยินคำว่า “เอกสารอ้างอิง” และ “บรรณานุกรม” แต่จะมีสักกี่คนที่จะเข้าใจว่า รายการอ้างอิงหรือเอกสารอ้างอิง และบรรณานุกรมนั้นจริง ๆ แล้วคืออะไร แตกต่างกันอย่างไรรึ ถ้าอย่างนั้น...เรลองมาทำความรู้จักกับรูปแบบ และความแตกต่างระหว่างสองหัวข้อนี้กันนะคะ”

การระบุแหล่งที่มาของข้อมูลของผู้เขียนนำมาใช้ในการเขียนผลงานทางวิชาการนั้นเป็นการแสดงหลักฐานให้ผู้อ่านเห็นว่าการเขียนนี้เกิดจากการศึกษาค้นคว้าและมีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ ยังเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เขียนที่เป็นเจ้าของความรู้ที่นำมาอ้างอิง อีกทั้งยังเป็นการแสดงเจตนาว่าผู้เขียนมิได้คัดลอกข้อมูลผู้อื่น การเขียนเอกสารอ้างอิงมีรูปแบบการเขียนที่เป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งมีอยู่หลายมาตรฐาน อาทิเช่น APA Style (American Psychological Association), MLA Citation Style, Vancouver style เป็นต้น ทั้งรูปแบบที่นิยมใช้กันส่วนมากในปัจจุบันก็คือรูปแบบ APA Style (American Psychological Association) ซึ่งปัจจุบันเป็นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 2010 ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การอ้างอิงเอกสารในส่วนเนื้อหาและการอ้างอิงเอกสารส่วนท้ายเล่ม (นันทพร ธนะกุลบริรักษ์, 2558)

การอ้างอิงเอกสารในส่วนเนื้อหา นิยมเขียนอ้างอิงโดยใช้ระบบนามปี โดยระบุชื่อผู้เขียน และปีพิมพ์เพื่อเป็นการชี้แนะผู้อ่านไปยังแหล่งข้อมูลท้ายเล่ม หรือบรรณานุกรมที่มีการจัดเรียงตามลำดับอักษร ทั้งนี้ การอ้างอิงในเนื้อหา มี 2 ลักษณะ คือ การอ้างอิงไว้หน้าข้อความ และการอ้างอิงไว้ท้ายข้อความ

การอ้างอิงไว้หน้าข้อความ

พวา พันธุ์เมฆา (2559) กล่าวว่า ความหมายของห้องสมุด หมายถึง สถานที่รวบรวมวัสดุสารสนเทศทุกชนิดอย่างมีระบบ และมีการจัดการวัสดุเหล่านั้นให้ผู้ใช้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

การอ้างอิงไว้ท้ายข้อความ

ความหมายของห้องสมุด หมายถึง สถานที่รวบรวมวัสดุสารสนเทศทุกชนิดอย่างมีระบบ และมีการจัดการวัสดุเหล่านั้นให้ผู้ใช้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว (พวา พันธุ์เมฆา, 2559)

&

การอ้างอิงท้ายเล่ม (รูปแบบภาษาไทย)

พวา พันธุ์เมฆา. (2559). ดิจิทัล 23: การแบ่งหมวดหมู่หนังสือและแผนการแบ่งหมวดหมู่ระบบทศนิยมดิวอี้ จากต้นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงเทพ.

การอ้างอิงท้ายเล่ม (รูปแบบภาษาอังกฤษ)

Jones, C. (2013). Office markets & public policy. Chichester, West Sussex: John Wiley & Sons, Ltd

เป็นรายการเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเขียนอ้างอิงไว้ในส่วนเนื้อเรื่องแล้วนำทั้งหมดมาเขียนรวบรวมกับเอกสารที่อ่านประกอบ (ถ้ามี) ไว้ในท้ายเล่มส่วนที่เป็นบรรณานุกรมโดยให้รายละเอียดแหล่งข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงพอสำหรับช่วยผู้อ่านค้นหาเอกสารหรือแหล่งข้อมูลเหล่านั้นได้อย่างสะดวก รูปแบบการเขียนเป็นรูปแบบเดียวกับการเขียนเอกสารอ้างอิง เช่น APA Style

การเขียนเอกสารอ้างอิงและบรรณานุกรมนั้น ให้เขียนเรียงตามลำดับตัวอักษรแบบพจนานุกรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) การจัดเรียงเอกสารอ้างอิงให้เรียงลำดับตามตัวอักษรตัวแรกของชื่อผู้แต่ง ทั้งนี้ ผู้แต่งชาวไทยให้เรียงตามลำดับตัวอักษร (ก-ฮ) ส่วนผู้แต่งชาวต่างประเทศให้เรียงตามลำดับอักษรตัวแรกของนามสกุล (A-Z)
- 2) ให้จัดเรียงรายการเอกสารอ้างอิง/บรรณานุกรมที่เป็นภาษาไทยไว้ก่อนภาษาต่างประเทศ
- 3) เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งให้เรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อเรื่อง
- 4) เอกสารหลายชิ้นที่ผู้แต่งคนเดียวกัน ให้ลงชื่อผู้แต่งทุกรายการ โดยเรียงลำดับรายการตามปีที่พิมพ์จากน้อยไปหามาก
- 5) เอกสารที่ผู้แต่งหลายคนและผู้แต่งคนแรกเป็นคนเดียวกัน ให้จัดเรียงรายการตามชื่อผู้แต่งคนที่สอง หากชื่อผู้แต่งคนที่สองซ้ำกัน ให้เรียงตามชื่อผู้แต่งในลำดับถัดไป (เทิดศักดิ์ ไม้เท้าทอง, 2562, หน้า 91)

เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2562). คู่มือการเขียนเอกสารอ้างอิงและบรรณานุกรม. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์ไพบูลย์พัฒนา.

นันทพร ธนะกุลบริภัณฑ์. (2558). การอ้างอิงและการเขียนรายการเอกสารอ้างอิงตามแบบ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

BIBLIOGRAPHY